

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Zahorcsek Mária ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - az OIT Hivatala Módszertani és Jogi Képviselési Főosztálya (ügyintéző: Révész dr. Galántai Jolán osztályvezető) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés iránt indult perben a Tolna Megyei Bíróság 2010. január 26. napján kelt 10.P.20.372/2009/16. számú ítélete ellen a felperes által 17. sorszám alatt benyújtott fellebbezés kapcsán a mai napon tartott fellebbezési tárgyaláson meghozta az alábbi

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Kötelezi a felperest arra, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A felperes a kereseti kérelmében az alperest elsődlegesen vagyoni kártérítés címén 2.000.000 forint és annak járulékai, másodlagosan ugyanezen összeg és kamatainak nem vagyoni kártérítés címén való megfizetésére kérte kötelezni.

A megyei bíróság az alperes terhére jogsértő mulasztást, jogellenes magatartást nem látott megállapíthatónak és ezért a felperes kártérítési keresetét, mint megalapozatlant elutasította.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben az elsőfokú határozat megváltoztatását és a kereseti kérelmének helyt adó ítélet meghozatalát kérte.

Amennyiben a rendelkezése álló adatok alapján azonban az ítéltábla a kért tartalmú ítéletet nem tudná meghozni, úgy az elsőfokú határozat ismételt hatályon kívül helyezését és a megyei bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára való utasítását kérte.

Az érvényesített kártérítés összegének számszaki levezetését mellőzve arra hivatkozott, hogy a bíróságok konkrétan részletezett jogsértő eljárása miatt esett a munkaügyi vitája keretében érvényesíthető anyagi igényeitől.

A nem vagyoni kárigényét a felperes azzal indokolta, hogy a már említett bírósági eljárások törvénysértő volta okából az egészsége jelentős mértékben megromlott.

Az alperes elfogadva a bíróság keresetet elutasító indokait, a fellebbezés elutasítását és a felperesnek a fellebbezési tárgyaláson való megjelenéssel kapcsolatos költségei címén 10.000 forint megfizetésére való kötelezését kérte.

A felperesi fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság az ítéltábla korábbi hatályon kívül helyező végzésében megfogalmazott iránymutatásokat teljesítve az eljárás adatainak helyes és okszerű egybevetése útján állapította meg az ítéleti tényállást, és abból helyes jogi következtetések levonásával hozta meg az elutasító döntését, amelyet a másodfokú bíróság helyes indokainál fogva a Pp. 253.§ (2) bekezdés alapján - figyelemmel a Pp. 254.§ (3) bekezdésére - helybehagyott.

Ebből következően a másodfokú bíróság a felperesi fellebbezésnek csak egyes fontosabb, az eddigiek során kellő súllyal nem érintett kérdéseire kíván reflektálni.

A felperesnek egyik erőteljesen hangoztatott állítása az, mely szerint a munkaügyi bíróság azaz, hogy a számára nem rendelt ki pártfogó ügyvédet, megfosztotta őt attól, hogy a jogi képvisellel eljáró volt munkáltatóval szemben azonos súllyal léphessen fel. Igaz, hogy az akkor hatályos szabályozás szerint kérelmére a felperesnek az eljáró bíróság kirendelhetett volna pártfogó ügyvédet. Ez azonban csak akkor lett volna kötelezettsége, ha az ügy körülményeire tekintettel a kirendelés indokoltnak, szükségesnek mutatkozik. Ha ez az említett feltétel megvalósul és a fél nem kéri a kirendelést, akkor a bíróságnak az indokoltság fennálltakor e lehetőségről a felperest tájékoztatnia kellett volna.

A jelen ügyben azonban a kirendelés, illetve a kérelmezés lehetőségéről való tájékoztatás feltételei nem álltak fenn. Az egyszerű kérdések körül forgó munkaügyi vitában ugyanis a középfokú iskolai végzettséggel, jó adottságokkal rendelkező felperes erre nem szorult rá, amit ékesen bizonyítanak a maga által szövegezett beadványai is (BH 2001.532.számú jogeset).

Azt nem vitatja a másodfokú bíróság, hogy a 2002. május 22-én tartott munkaügyi bírósági tárgyaláson jegyzőkönyvbe foglalt egyezség jegyzőkönyvezése során a bíróság több hibát vétett. Indokolt lett volna rögzíteni azokat a mozzanatokat, amelyek a korábban szemben álló feleket a megállapodáshoz elvezették. Nem kellően egyértelmű és világos az egyezség szövegezése, holott ez a végrehajthatóság, a további viták megelőzőse érdekében rendkívül fontos. Elmaradt a jóváhagyás eljárásjogi minőségének megjelölése, vagyis annak feltüntetése, hogy

ez „végzés" formájában történik és hiányzik a jogorvoslati jogra való kioktatás is. Mindezek ellenére azonban ezek a részben tartalmi, részben eljárási hiányosságok nem képezik a felperes sérelmeinek kiindulópontját, kiváltó okát. Ugyanis az egyezséget megelőző eljárási szakaszban tett nyilatkozatok, majd az egyezés után megtörtént felperesi hivatkozások, egyes igények ejtése, további érvényesítésüktől való felperesi elállás egyértelműen azt mutatják, hogy a felperes tisztában volt az egyezés tartalmával és következményeivel.

Mindent figyelembe véve tehát a másodfokú bíróság a megismételt eljárásban lefolytatott bizonyítás anyagát is figyelembe véve nem tudott megállapítani az alperes terhére olyan károkozó magatartást, amely a felperes igényelte vagyoni vagy nem vagyoni kártérítés alapjául szolgálhatna.

A felperesi fellebbezés eredménytelennek bizonyult, ezért a bíróság a Pp. 78.§ (1) bekezdés alapján kötelezte arra, hogy az alperes javára a fellebbezési tárgyaláson való megjelenéssel kapcsolatosan felmerült készkiadásait térítse meg.

Pécs, 2010. november 24.

Dr. Juhász László s.k. a tanács elnöke, Dr. Fekete Bálint s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró